

ת"פ 25107/09/19 - מדינת ישראל נגד אדם עוודאלה, מועאז עוודאלה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 25107-09-19 מדינת ישראל נ' עוודאלה ואח'
לפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אדם עוודאלה
2. מועאז עוודאלה

הנאשמים

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום שעניינו **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); ו**התנגדות למעצר**, עבירה לפי סעיף 47(1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפקודה**").

עובדות כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשמים 1 ו-2 הם אחים.

ביום 19.11.2018 בשעה 11:30 לערך הגיעו שלושה שוטרים בליווי נציג חברת חשמל לביתם של הנאשמים בצור באחר כדי לערוך חיפוש בביתו של עאדל עוודאלה, אביהם של הנאשמים, בחשד לנטילת חשמל. בהגיעם אל הבית הזדהו השוטרים והציגו את צו החיפוש לנאשם 2 ולאמו אשר אישרו להם להיכנס לבית.

לאחר שנציג חברת חשמל בדק את ארון חשמל בתוך הבית, ירד יחד עם נאשם 2 לבדוק ארון חשמל נוסף שנמצא בכניסה לבניין כשכל אותה עת המתינו השוטרים בתוך הבית.

בהמשך למתואר, אמר נאשם 1 לשוטרים לצאת החוצה ודחף את השוטר משה אברג'ל (להלן: "**השוטר משה**"). בתגובה ביקש השוטר מאיר טוטיאן (להלן: "**השוטר מאיר**") מנאשם 1 להירגע, ומשלא נרגע ליווה אותו לחדר הסמוך כדי להרגיעו. בהגיעם לחדר, תפס נאשם 1 את ידו של השוטר מאיר ועיקם אותה. בתגובה הודיע לו השוטר מאיר שהוא עצור בחשד לתקיפת שוטר. בשלב זה החלו להישמע צעקות מהחדר ובעקבותיהם נכנסו לחדר יתר השוטרים ואמם של הנאשמים.

נאשם 1 התנגד למעצרו תוך שהוא מכה את השוטרים מאיר ומשה באגרופים ובבעיטות. אמם של הנאשמים דחפה את השוטר משה מאחור בניסיון לשחרר את נאשם 1, תוך שהשוטר שמואל אחונדוב (להלן: "השוטר שמואל") מנסה להפריד בין השוטר משה ובניה.

במהלך מעצרו של נאשם 1 הגיע נאשם 2 לחדר והיכה את השוטר שמואל בגב ובעורף. מיד לאחר מכן קפץ נאשם 2 על השוטר משה והחל להיאבק בו ולהכותו באגרופים. בתגובה לכך הדף השוטר משה את הנאשם 2 באמצעות רגליו והוא נפל על הארץ. השוטר משה שב לסייע לשוטר מאיר לאזוק את נאשם 1.

לאחר נפילתו ארצה, ניסה נאשם 2 להכות את השוטר שמואל וזה שלף אקדח טייזר ולאחר שהזהיר את נאשם 2, ירה לעברו. הנאשם 2 רץ לכיוון הסלון ובתגובה ירה השוטר שמואל ירייה נוספת מאקדח הטייזר וקפץ על נאשם 2 כדי לעוצרו. נאשם 2 היכה את השוטר שמואל באגרופים עד שלבסוף נעצר. במהלך הובלתו של נאשם 2 לניידת המשטרה ועד כניסתו לניידת, המשיך להיאבק והיכה את השוטר שמואל עם האזיקים בברכו.

כתב האישום מייחס לנאשמים שבמעשיהם תקפו שוטרים כאשר התקיפה קשורה למילוי תפקידם כחוק ובכוונה להפריע לשוטרים במילוי תפקידם או להכשילם בכך, וכן השתמשו בכוח כדי למנוע או להכשיל מעצר חוקי שלהם או של אדם אחר.

תשובת הנאשם לאישום

3. שני הנאשמים כפרו באשמה.

הנאשם 1 הודה שהיה במקום והפנה לגרסתו בהודעתו. הנאשם 1 טען שפעולות השוטרים באירוע היו בלתי חוקיות, שהשוטרים הם שתקפו אותו, וכפר בכך שתקף אותם.

הנאשם 2 הודה שהיה במקום וטען שפתח לשוטרים את הדלת והם הציגו לו מסמך שנחזה להיות צו חיפוש חוקי והוא שיתף עמם פעולה ולא נקט באלימות. לאחר כניסת השוטרים לבית, שמע צעקות, נכנס לתוך הבית כדי לנסות ולברר את פשרן ואז תקפו אותו השוטרים והוא נורה מאקדח טייזר בעת שהיה כבר אזוק. עוד טען שכניסת השוטרים לבית הייתה בלתי חוקית וכך גם השימוש באקדח הטייזר נעשה באופן בלתי חוקי. אשר להודעתו במשטרה טען שקופחה זכותו להיוועץ בעורך דין, הוצג לו מצג שווא, והחקירה לא תורגמה לו למרות שאמר מפורשות לחוקר שהוא אינו קורא וכותב בעברית.

גדר המחלוקת

4. המחלוקת בין הצדדים נוגעת אפוא למעשיהם של הנאשמים באירוע, לשאלת חוקיות צו החיפוש, ולשאלת חוקיות השימוש בטייזר. מטענות ההגנה בסיכומים עולות טענות בנוגע למחדלי חקירה ונפקותם שיש צורך לדון גם בהן.

דין והכרעה

5. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו במשפט, מצאתי שהמאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום ברף הנדרש בפלילים ועובדות אלה משכללות את העבירות שיוחסו לנאשמים. זאת קבעתי על יסוד האמון שרחשתי לעדי התביעה ולגרסתם כאשר מנגד מצאתי לדחות את גרסת הנאשמים.

אפרט את הנימוקים שעומדים בבסיס החלטתי.

הראיות שהובאו בפרשת התביעה

6. החוקר רס"ר שלמה חי סלומון, העיד על גביית הודעתו של הנאשם 2. במסגרת עדותו הוגשו: הודעת הנאשם 2 לרבות טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה שעליו הוחתם הנאשם 2, הקלטת החקירה ותמלול (ת/4 א-ג בהתאמה). מטעם ההגנה הוגש מסמך ראיון עד מיום 20.12.2020 שנערך לקראת עדותו (נ/1) ותמונות המתעדות חבלות שנחבל הנאשם 2 שצילם העד (נ/2).

העד שלל את הטענה שלפיה קופחה זכותו של הנאשם 2 להיוועץ בעורך דין וטען שהודיע לו על זכותו, שלל את הטענה שלפיה הטעה את הנאשם 2 בכך שלא תרגם לו את חקירתו והעיד שאם חשוד מבקש ממנו הוא מתרגם את החקירה אולם במקרה זה הוא אינו זוכר מה אירע. כשעומת עם תמליל החקירה שלפיו הנאשם 2 מבקש שההודעה תוקרא לו טרם חתימתו כי הוא אינו קורא וכותב בעברית, השיב שהוא אינו יודע מה נעשה באותה חקירה שכן ההקלטה נקטעה טרם סיומה בעקבות תקלה טכנית.

כשנשאל על קטיעת הקלטת החקירה טרם סופה ואם תיעד את הדבר, לא זכר פרטים בעניין זה.

כשנשאל אם מסר לנאשם 2 בחקירתו פרט כוזב שאחיו הפליל אותו בתקיפת שוטרים, שלל את הדברים. כשעומת עם דבריו בהקלטה המוכיחים שאמר את הדברים בחקירה, שינה את תשובתו וטען שאולי מדובר בתרגיל חקירה.

7. הגב' לילה עוודאללה, אימם של הנאשמים, העידה על כניסת איש חברת החשמל לביתה ביום האירוע בליווי שוטרים, ועל הגעת בנה הנאשם 1 שיצא מהמקלחת וביקש מהשוטרים שהמתינו בסלון לצאת מהבית. לדבריה שני שוטרים דחפו אותו לחדר של הבנות, זרקו אותו על המיטה, והיכו אותו באגרופים. כשנכנסה לחדר וביקשה מהשוטרים להפסיק, דחפו גם אותה לעבר הספרייה. כשניסו השוטרים לאזוק את הנאשם 1 הוא התנגד באמצעות ידיו.

כשהגיע הנאשם 2 שקודם לכן ליווה את איש חברת החשמל ושאל "מה יש, מה יש" חישמל אותו השוטר שעמד מאחוריו בלי להזהירו קודם לכן והוא נפל במטבח. לאחר מכן קם הנאשם 2 ואז השוטר חישמל אותו פעם נוספת. העדה שללה את הטענה שהנאשם 1 תקף שוטר וקילל, שללה את הטענה שדחפה שוטר, ושללה את הטענה שהנאשם 2 תקף שוטר מאחור. כשעומתה עם גרסאות השוטרים שלפיהן הנאשמים תקפו אותם, שללה אותן. העדה מסרה שלא ראתה מה התרחש מחוץ לבית לאחר שהנאשמים נעצרו.

בהקשר לעדה זו הודיעה המאשימה מראש שהלה תעיד כעדת תביעה תוך שהמאשימה מסתייגת מחלקים מעדותה.

8. החוקר רס"מ רגב מוהבן, העיד על בקשה לצו חיפוש שערך ועל צו חיפוש שהתקבל בעקבותיה. אשר לפער שבין התאריך הנקוב בחותמת בית המשפט על גבי הצו (18.11.2018) ובין התאריך הנקוב בחותמת בית המשפט על גבי המסמך ששימש תשתית לבקשה (07.10.2018), הבהיר שמדובר במסמך שנעשה בו שימוש בנוגע למספר בקשות ומספר חשודים ומכאן הפער בתאריכים.
9. אשר לפרטי החפץ שנרשם בבקשה: "אמל"ח או כל חפץ אחר הקשורים לחקירה או כל דבר שהחזקתו אסורה לפי חוק", הבהיר שמדובר בטעות סופר ומטרת החיפוש הייתה איתור גניבת חשמל. לחיזוק טענתו הפנה לסעיף העבירה בבקשה שם נכתב במפורש שנעברה עבירה של גניבת חשמל. הבקשה יחד עם הצו בחתימת בית המשפט הוגשו וסומנו ת/5.
10. עם זאת לא קיבלתי את בקשת המאשימה להגיש את המסמך שעל פי הטענה שימש תשתית לבקשה וסומן מ/1 שכן מסמך זה היה חתום בחותמת בית משפט מתאריך 07.10.2018 ואילו הצו נחתם בחותמת בית המשפט מתאריך 18.11.2018 מה שעורר ספק אם אכן מדובר במסמך שהוצג לבית המשפט במעמד הדיון בבקשה. יתרה מכך החוקר מוהבן לא נכח בדיון בבית המשפט ולכן לא יכול היה להעיד על מה שהוצג לשופט במהלכו.
11. רס"מ מאיר טוטיאן, העיד על אופי הפעילות המבצעית, החשד לגניבת חשמל שעמד בבסיס החיפוש, שלב הכניסה לבית, ההזדהות, הצגת הצו, ההסברים שניתנו לבני הבית, וירידתו של איש חברת החשמל בליווי הנאשם 2 לחלק התחתון של הבניין לשם בדיקת שעוני החשמל.
12. אשר לנאשם 1, העיד על הופעתו בסלון ודרישתו מהשוטרים שיצאו מהבית תוך שהוא מורה לאמו שלא לשתף עמם פעולה ולהוציא אותם מהבית. העד סיפר כיצד דחף הנאשם 1 את השוטר משה מספר פעמים, סיפר על ניסיונותיהם שלו ושל השוטר משה להרגיעו, סיפר על פנייתם לאמו שתנסה להרגיעו, ועל כך שמטרתם הייתה שלא להסלים את המצב. בהמשך לכך ביקש מהנאשם 1 שייכנס עמו לחדר כדי להסביר לו מהי מטרת שהיית השוטרים בביתו ולהרגיעו. בפתח החדר תפס הנאשם 1 את ידו של העד ועיקם אותה ועל כן הודיעו לו השוטרים על מעצרו אולם הוא התנגד בכך שסירב להושיט את ידיו, השתולל, בעט, והיכה באגרופיו, והשוטרים נאלצו להשכיבו על הרצפה. בשלב זה, כך העיד, ספג השוטר משה מכה מאחור ונדחף לכיוונו, ומיד אחר כך קם וסייע לו ולשוטר נוסף - סמי (שמואל אחונדוב) לאזוק את העצור. בעת שהוביל את הנאשם 1 לניידת הבחין בשוטרת מג"ב נאבקת באישה או שתי נשים שיצאו מהבית.
13. כשנשאל מדוע היה צורך לשוחח עם הנאשם 1 בתוך חדר ולא בסלון הסביר: **"במגזר הערבי יש בעיה לגבר שאומרים לו משהו לעשות ליד נשים, זה פוגע לו בכבוד וזה לא נעים לו ולא מכבד אותו"** (פרוטוקול עמ' 51).
14. אשר לחבלות שתועדו על פניו של הנאשם 1 טען: **"מי שהרים יד ראשון זה לא אנחנו. וכתוצאה מהמאבק אז כן, יכול להיות שהוא קיבל והוא נשרט בפנים והוא קיבל חבלות [...]** הוא היה בהתנגדות אקטיבית למעצר

[...] (פרוטוקול עמ' 52).

15. כשעומת עם טענת ההגנה שהוא זה תקף את הנאשם 1, השיב: " אני יש לי משהו אישי נגד הבחור הזה? אם באתי לריב למה לא נכנסתי לבית מהתחלה עם אלות בשביל לבוא לשבור? זה לא קורה. זו המצאה ואין לי מה לבוא לריב עם אנשים. אין לי שום דבר אישי נגד הבן אדם או נגד אח שלו או נגד כל מישהו אחר שלא יהיה" (פרוטוקול עמ' 54).

16. אשר לפגיעות שנגרמו לו העיד שבערב פונה למרפאה כיוון שסבל מנקע בידו והדוח הרפואי נמסר למשרד משאבי האנוש (אמ"ש) של היחידה.

17. דוח המעצר שערך העד אשר מתעד את מעצר הנאשם 1 הוגש וסומן ת/6. בסעיף תגובת העצור נכתב: "תצאו לי מהבית".

18. אשר למעשיו של הנאשם 2 העיד שלא ראה את הגעתו אולם ראה את השוטר משה נדחף מאחור והבין בדיעבד בלי שראה את הדבר שהדוחף הוא הנאשם 2 כיוון שלאחר הדחיפה הבחין בו כשהוא עומד בכניסה צמוד לשוטר משה.

19. רס"מ משה אברג'ל, העיד על מטרת החיפוש, הרכב הצוות, ההזדהות כשוטרים, הצגת צו החיפוש לאם המשפחה ולנאשם 1, ההסברים שניתנו למחזיקי המקום, והעדים לחיפוש מקרב בני המשפחה.

20. בהתייחסו להתנהגותו של הנאשם 1 העיד שהלה הגיע, דרש מהשוטרים לצאת מהבית תוך שדחף את העד ושוטר אחר, בעוד השוטרים מנסים להרגיעו ואף לנסות ולהיעזר באמו לשם כך. בשלב מאוחר יותר כשהיו בתנועה לעבר החדר, בהיותם בכניסה לחדר, עיקם הנאשם 1 את ידו של השוטר מאיר ואז הוחלט לעוצרו והשוטרים הודיעו לו שהוא עצור בגין תקיפת שוטרים. הנאשם 1 נאבק והתנגד למעצרו באמצעות אגרופים דחיפות ובעיטות.

21. בשלב זה, כך העיד, קפץ על הנאשם 1 מאחור, חיבק אותו בצוואר, וניסה לרתק אותו. לפתע חש מכה חזקה בגבו והבחין בנאשם 2 כשהוא מנסה להכותו במכות אגרופ בעוד שהוא עצמו היה שרוע על המיטה. לדבריו, הדף את הנאשם 2 לאחור באמצעות רגליו וסייע לשוטר מאיר לעצור את הנאשם 1. לאחר איזוקו של הנאשם 1 פנה לסייע לשוטר שמואל לעצור את הנאשם 2 אולם הלה כבר השלים את המעצר ואזק את העצור. עוד סיפר שבמהלך הניסיונות לעצור את הנאשם 1 ניסתה אמו למנוע את מעצרו בכך שדחפה את העד מספר פעמים כדי להזיזו מבנה (פרוטוקול עמ' 132). בהמשך לכל אלה, ביציאה מהבית, התנגד הנאשם 1 להובלתו והשוטרים נאלצו לגרור אותו לניידת.

22. בהתייחסו לתגובת השוטרים לאלימותו של הנאשם 1 הסביר: " ניסיתי להרגיע כל הזמן בבית [...] המטרה

הייתה להרגיע ולהסביר בבית את מהות החיפוש [...] אין פה על מה בכלל להיכנס למעצרים או דברים כאלה. הסברנו את מהות החיפוש, בסך הכול לראות מונה חשמל" (פרוטוקול עמ' 87).

23. עוד העיד שבהיותם בתחנת המשטרה בעת שהוביל את הנאשם 1 לחדר החקירות הלה אמר לו: **"שהוא מצטער על מה שהוא עשה ושהוא [...] לא יעשה את זה פשוט" (פרוטוקול עמ' 88).**

בהקשר לדברי הנאשם 1 בתחנה, הגישה ההגנה מזכר שערך העד אשר תיעד את הדברים (נ/3) שלא לאמיתות תוכנו אלא לשם הוכחת שיטת פעולה של השוטרים.

24. בהתייחסו למטרת שהיית השוטרים בתוך הבית במסגרת הליך החיפוש הסביר: **"השופט חתם על הצו על מנת שאני אוכל לתפוס במידה ויש גניבה של חשמל. העמידה בבית והקפאת מצב בבית זה על מנת לוודא כי באמת אין גניבה או שיש גניבה. צריך לפעמים לחכות. זה לוקח זמן. הוא בודק, אנחנו מחכים לראות יורד החשמל, לא יורד החשמל. זה לוקח זמן, אז אנחנו עומדים ובזה סך הכול זה הכול" (פרוטוקול עמ' 106).**

ובהמשך אמר: **"ברגע שחברת החשמל מוריד, הוא מוריד איזה שאלטר, בודקים אם האור ירד, לא ירד. זה חלק מהבידוק. אנחנו נשארים בבית עד שחברת חשמל יגיד לנו שמיצינו את הזה. זה הכול" (פרוטוקול עמ' 109).**

25. בהתייחסו לסיבה שבגינה לא ערך דוח חיפוש מסר: **"בהודעה נרשם כל מה שביצענו בבית. דוח חיפוש לא מולא מאחר ולא ביצענו חיפוש, נמנע מאתנו לבצע את החיפוש, לכן לא ביצענו חיפוש. חיפוש צריך להחתים את העדים, צריך למלא את כל הדברים. לא היה אפשרות כזאת" (פרוטוקול עמ' 116).**

26. במסגרת עדותו הגישה ההגנה את הודעתו של העד במשטרה ומזכר על ריאיון שנערך לו במשרדי המאשימה לצורך הוכחת סתירות (נ/4).

27. רס"ר שמואל אחונדוב, עד זה לא זכר פרטים רבים מהאירוע והיה צורך לחזור ולרענן את זכרונם שוב ושוב ואף על פי כן לא הצליח לזכור פרטים רבים.

28. בעדותו העיד על נסיבות ההגעה לבית הנאשמים, על צו החיפוש והצגתו, זהות חבריו לצוות, ההזדהות לפני מחזיקי המקום, וירידתו של הנאשם 2 יחד עם נציג חברת החשמל לחלק התחתון של הבניין כדי לבדוק את שעוני החשמל. העד לא זכר אם ליווה את השניים לבדיקת השעונים. בהתייחסו להתנהגותו של הנאשם 1 העיד ששמע רעש בתוך חדר צדדי, ראה את השוטר משה נכנס לתוך החדר, וכשנכנס לחדר בעקבותיו הבחין בניסיונות לעצור את הנאשם 1.

29. כשנשאל אודות התנהגותו של הנאשם 1 השיב: **"מאוד קשה לי, באמת שמאוד קשה לי מבחינת זיכרון איך זה**

בדיוק קרה [...] אם זה היה בהנפת ידיים, אני לא כל כך בדיוק זוכר את הקטע הזה, ברגע שהאדרנלין מתחיל לעלות אתה לא כל כך תמיד מפקס" (פרוטוקול עמ' 26).

גם לאחר שרוענן זכרוננו מהודעתו, לא הצליח לזכור ואמר: "אני קורא את זה אבל אני לא מצליח לייצר את התמונה בזיכרון. אני לא יכול" (פרוטוקול עמ' 26).

30. בהקשר ליכולתו להיזכר מסר שהוא סובל מהפרעות קשב וריכוז.

31. לאחר שאישר שמסר את הודעתו סמוך לאירוע בעת שזכר היטב את ההתרחשויות, ולאחר שענין בהודעתו, מסר שהשוטר משה נדחף ונכנס עם הדוחף לחדר, שמע צעקות, ראה את אם המשפחה בתוך החדר כשהיא מנסה להכשיל את המעצר אולם לא זכר אם עשתה זאת במכות, בדחיפות או במשיכה. בהמשך עדותו קרא מהודעתו שראה את האם "נותנת כאפות" לשוטר משה. כיוון שלא רצה להשתמש נגדה בכוח חצץ בינה לשוטר וראה את ניסיונותיהם של השוטרים מאיר ומשה לעצור את הנאשם 1 ולהשתלט עליו תוך שהוא משתולל.

32. בשלב מסוים, כך העיד, חש במכה מאחור אולם לא זכר אם בראשו או בגבו וכשהסתובב ראה אדם שעומד מאחוריו לבדו. מכשיר הקשר שהחזיק בידו עף מעצמת המכה. אותו אדם שבדיעבד התברר מהראיות שהוא הנאשם 2, עבר אותו וקפץ על השוטרים מאיר ומשה ואחד מהם הצליח להודפו. לאחר שענין בהודעתו מסר שהחשוד קפץ על משה וזה הדף אותו.

33. אשר לשימוש שעשה באקדח הטייזר העיד כך:

"הסתובבתי, לא זוכר מה כתבתי פה, הסתובבתי או ראיתי מישהו עובר, לא זוכר מה כתבתי בדיוק פה, עכשיו אני גם קורא ואני לא זוכר, רואה את הבנאדם עובר והוא קופץ על משה ומשה בעצם הודף אותו. לא זוכר איך הוא הדף אותו בדיוק. העיף אותו ואז אני הוצאתי את האקדח טייזר והזהרתי שחשמל יש לי, בערבית זה ... הבנאדם מאותו רגע בשלב הזה, ברגע שאתה בעצם מוציא את הטייזר אתה נותן הזדמנות לבנאדם אולי הוא לא יתקוף אותך, אולי הוא יעצור, מה שבדרך כלל, יצא לי עוד כמה פעמים להשתמש בטייזר - לא באותו אירוע, כללי יצא לי להשתמש עוד כמה פעמים בטייזר - ובעצם ברגע שהוא מנסה או לתקוף אותי או להימלט ממעצר, אני משתמש בו... אבל אני לא זוכר אם הוא תקף אותי או הרים את היד לכיווני, אני לא זוכר את זה ממש, אבל אני כן השתמשתי בטייזר בסופו של דבר...הרגשתי שזה או איום או ניסיון תקיפה שלי. אני הותקפתי, אוקי, לפני זה, כשראיתי בנאדם אחד רק ואין מישהו שמסביבו באותה סיטואציה, אין מישהו שייתן לי מכה וייעלם פתאום, אני זוכר שהוא המשיך, עדיין מבחינתי הוא ממשיך עדיין לתקוף את השוטרים, מבחינתי זה עדיין התנגדות שהיא אקטיבית, תקיפת שוטרים, יש לי את הסמכות להשתמש בטייזר. גם לאחר שהוצאתי את הטייזר אני עדיין לא השתמשתי בו ישר כי אני נותן לבנאדם עדיין הזדמנות שניה אולי לעצור, להתאפס, להפסיק את העבירה. הוא הרים עדיין את היד לכיווני, שוב, בעצם התקיים לכיווני, אני לא זוכר, הלכתי יכול להיות אחורה, כי אתה צריך קצת מרחק בירי של הטייזר, זה שאני צמוד לבנאדם, הוא לא אפקטיבי. וכשהתרחקתי, הלכתי אחורה וביצעתי ירי של טייזר" (פרוטוקול עדות עמ' 30-31).

לאחר הירי המשיך החשוד לרוץ ואז הבין שלא הייתה "סגירת מעגל" ולכן דלק אחריו. כשהדביק אותו, התחולל ביניהם מאבק שמהלכו ספג מהחשוד מכות, ושכסופו הצליח להשתלט עליו ולאזקו.

בעדותו הבהיר שגם לאחר האזיקה ניסה לעשות שימוש באקדח הטייזר נגד הנאשם 2 בשל התנגדותו האקטיבית למעצר שהתבטאה במכות שספג ממנו באמצעות האזיקים, אולם הלה לא נוטרל כיוון שלא "נסגר מעגל".

אשר לדוח אודות השימוש באקדח הטייזר, טען שיש חובה בנוהל המשטרתי לכתוב דוח שכזה ויש לבדוק במערכת "שירת הסירנה" אם אכן נכתב. מכל מקום הדוח לא הוצג במשפט וההגנה לא הגישה את הנוהל המשטרתי לשימוש באקדח טייזר למרות שהודיעה בדיון שבכוונתה לעשות כן.

34. לאחר שרוענן זכרוננו, מסר שבעת שהוביל את החשוד (הנאשם 2) הלה הרים את ידיו מצד לצד והיכה אותו עם האזיקים ועל כן השתמש נגדו באקדח הטייזר "בחצי פולס" אולם החשוד לא הושפע מכך. בשלב זה קיבל סיוע משוטרי מג"ב והחשוד הובל לניידת.

בהמשך טען שהוא אינו זוכר מי היה החשוד שהובל על ידו (פרוטוקול עדותו עמ' 106).

לאחר שרוענן זכרוננו, הקריא מהודעתו שתפס את העצור יחד עם השוטר משה, שניהם הקימו אותו מהרצפה, והשוטר משה הוביל אותו למטה (פרוטוקול עדותו עמ' 108).

35. תעודה רפואית ממרפאת טר"ם מיום 20.11.2018 בשעה 07:32 הוגשה וסומנה ת/2. על פי התעודה, נחבל העד באצבע 3 של יד שמאל. עוד נכתב שהעד אינו זוכר ממה נחבל ואיך נחבל.

בהתייחסו לתכתובת הרופא מסר בעדותו: **"אין לי מושג באמת למה הוא רשם את זה"** (פרוטוקול עדותו עמ' 38). בהמשך כשנשאל אם יכול להיות שהחבלה אינה קשורה לנאשמים, השיב: **"האם זה יכול להיות באצבעות ספציפיות מהם? יכול להיות שזה לא מהם, לא ... יכול להיות שזה לא קשור. אני לא יודע למה ... הלכתי בשביל לבדוק את זה כי כאבה לי האצבע. אני לא יודע מאיזו סיבה כאבה לי האצבע"** (פרוטוקול עדותו עמ' 91).

36. כשנשאל בחקירתו הנגדית אודות בעיות הקשב והריכוז שמהם הוא סובל ואם הוא מוכן שייבדק תיקו האישי במשטרה, השיב:

"אין לי בעיה, תבדקו כמה שאתם רוצים, אתם מוזמנים בכיף. אני אין לי שום דבר נגד העדים ולא רוצה לחרוץ שום גורל של אף אדם ומצדי גם שיצאו זכאים. זה לא העניין שלי. אני באתי ועשיתי את העבודה שלי, אני יש לי את העדות שלי, אני נצמד לעדות שלי מה שבעצם יש בעדות רשום, אני לא אבוא ואעשה עוול לאדם, אין לי מה לעשות גם עוול. גם אם תקפו אותי גם אם הרביצו לי, אני לא מתכוון לעשות עוול לאף אחד. זה לא העניין שלי, אני נטו מקצועי, נטו מה שהעבודה שלי עושה ולא לוקח שום דבר לפן אישי. אז במידה וכן, במקרים של נגיד קשב וריכוז, גם אני אמרתי את זה, כשניסיתי לקרוא את השורות האלה דיברתם המון. אני מאוד התרכזתי, וכל רגע נפתחת לי דלת, וזה קשה לי. בגלל שזה קשה לי זה קצת קוטע לי את חוט המחשבה, וקצת גם לא היה לי נעים לשמוע שכאלו צעקת עלי שאמרתי לי 'אני כבר קראתי את השורה הזאת

חמש פעמים', והרגשתי קצת לא נעים וקצת פגעת בי" (פרוטוקול עדותו עמ' 48).

על כושר הזיכרון שלו העיד כך: " אני עם הזמן בשנים האחרונות מתחיל להרגיש שהזיכרון שלי קצת מתחיל להיפגע, אין לי מושג מה הסיבה הזאת, אני חייב ללכת להיבדק יותר לעומק. אני קצת מזניח את הגוף שלי, זה תקלה. ונראה, נתחיל מבדיקות דם" (פרוטוקול עדותו עמ' 51).

הראיות שהובאו בפרשת ההגנה

37. הנאשם 1, העידשיצא מהמקלחת בדרכו לעבודתו, ראה את השוטרים בבית ושאל אותם: "מה אתם עושים פה?" והפנה אותם לכך שנציג חברת החשמל סיים את עבודתו. לדבריו השוטר אמר לו שייכנס לחדר והחל לתקוף אותו. סיפר שהיו שניים או שלושה שוטרים אלה אשר העידו בבית המשפט והכחיש שתקף אותם. לדבריו אחד השוטר ניסה להכניסו לחדר במכות ובדחיפות על לא עוול בכפו ושלושת השוטרים היכו אותו בחנק ובמכות אגרופ. כשעומת עם עובדות כתב האישום הכחיש כל אלימות מצדו כלפי השוטרים למעט תפיסת ידו של אחד מהם כדי שיפסיק להכותו. עוד העיד שאמו ביקשה מהשוטרים שיחדלו להכותו ובבית נכחה גם גב' חפיזה אשת אחיו. כשנשאל מדוע התנצל לפני השוטר אם הוא זה שהוכה, השיב: "[...] אם לא הייתי אומר את זה היו ממשיכים להכות אותי" (פרוטוקול עדותו עמ' 121). כשנשאל אם מדובר בהתנצלות שמבטאת חרטה, השיב: " לא חרטה, לא עשיתי כלום שאני אתחרט עליו, אבל התנצלתי פשוט כדי שלא ימשיכו להרביץ לי שיתרחקו ממני" (פרוטוקול עדותו עמ' 122).

38. הנאשם 2, העיד שבעת שהגיעו לביתו הציגו לו השוטרים מסמך שאת תוכנו לא הבין כיוון שהוא אינו קורא עברית. לאחר מכן ירד לחלק התחתון של המבנה כדי להציג את שעון החשמל. לאחר מספר דקות שמע צעקות, עלה למעלה, נכנס לבית וראה את אחיו הנאשם 1 זרוק על המיטה, כלשונו, והשוטרים מכים אותו. לדבריו צעק עליהם ואז אחד השוטרים ירה עליו באקדח טייזר והוא ברח למטבח שם נפל. כשעומת עם טענות השוטרים, הכחיש שהיכה אותם וטען שיתכן שהשוטר נבהל מצעקותיו ולכן הגיב כלפיו בכוח. לדבריו לאחר הירי באקדח טייזר היכה אותו השוטר היורה ואחר כך נאזק ונלקח משם כשהשוטרים גוררים אותו בכוח. ברכב המשטרה, כך טען, היכו אותו השוטרים בראשו באמצעות אקדח.

39. הגב' חפיזה ג'אוואד, העידה שהנאשם 1 יצא מהמקלחת ואמר לשוטרים: "אם סיימתם תצאו מפה כי יש פה נשים" ומיד תפסו אותו שלושה שוטרים בצוואר והיכו אותו ואירוע זה היה בתוך החדר. אחר כך דחפו את אמו לכיוון הארון. הנאשם 2 שנכנס לראות מה קורה בפנים, הוכה גם הוא למרות שלא נגע במי מהשוטרים ואחד מהם, שוטר גבוה, ירה עליו באקדח והוא נפל במטבח. בשלב זה, כך העידה, יצאה למרפסת וקראה לחיילת שהייתה במקום כדי שתבלום את אלימות השוטרים. בחקירתה הנגדית עומתה עם דבריה בהודעתה ואישרה שלא ראתה את כל מה שאירע בחדר (פרוטוקול עדותה עמ' 146).

הערכת העדויות

40. גרסאות השוטרים תמכו האחת ברעותה בשורה של פרטים מהותיים.

כך למשך העידו השוטרים מאיר ומשה על דחיפותיו של הנאשם 1, על הניסיונות להרגיעו, על הפנייה לאמו, על כך שעיקם את ידו של השוטר משה, על הודעת המעצר, על ניסיונותיהם לממש את מעצרו, ועל התנגדותו למעצרו באמצעות אגרופים, דחיפות ובעיטות.

כך גם העיד השוטר שמואל על הדחיפות שנדחף השוטר משה, ועל ניסיונותיו ההרגעה של השוטר מאיר, אף על פי שלא זכר חלקים רבים של האירוע. וכך גם העידו השוטרים מאיר ומשה על דחיפתו של השוטר משה בעת שעמד מאחוריו הנאשם 2 באופן שניתן היה להסיק שהוא היה זה שדחף.

אשר לנאשם 2, אמנם השוטר שמואל לא זכר פרטים מהותיים רבים והמאשימה שגתה ולא הגישה את הודעתו במשטרה, אולם הלה זכר שהאדם שכלפיו השתמש בטייזר שבדיעבד התברר מהראיות שמדובר בנאשם 2, היכה אותו מאחור, היכה אותו במכות אגרופ לראשו, ואחר כך אף התנגד למעצרו. השוטרים מאיר ומשה העידו אף הם שהנאשם 2 דחף את השוטר משה כדי להכשיל את מעצרו של אחיו. כך שמשקלן המצרפי של כלל הראיות שהצטברו נגדו מאפשר להרשיע את הנאשם 2 בתקיפתם של השוטר משה והשוטר שמואל ובהתנגדות למעצרו ולמעצרו של הנאשם 2.

41. הסיפור שגוללו השוטרים הוא סביר ובעל הגיון פנימי. קיימת סיבתיות מובנית ומוסברת בגרסתם שניתן להבין באמצעותה את השלבים השונים של האירוע וכך גם קיים קשר הגיוני בין התנהגות הנאשמים לתגובותיהם של השוטרים לרבות הסבר לאסקלציה שנבעה מהתפרצותו של הנאשם 1 אשר הורה לשוטרים לצאת את ביתו ונקט באלימות כלפיהם, התנהגות ואשר הובילה לתגובה מרסנת מצד השוטרים ולמעצרו ובשלב מאוחר יותר, וכן להתפרצות אלימה של הנאשם 2 ולמעצרו.

42. הדעת נותנת שהשוטרים אשר שהו בתוך הכפר צור באחר והיו במשימת ליווי של איש חברת חשמל לשם חשיפת עבירה של נטילת חשמל, היו בעלי אינטרס שלא לסכן את עצמם בהצתת אירוע אלים כשהם מצויים בנחיתות מובנית. שורת ההיגיון תומכת במסקנה שפעולות האכיפה שבהן נקטו נבעו מחוסר ברירה וכתגובה לכך שהותקפו בידי הנאשמים. כאמור הנאשם 1 אשר יצא מהמקלחת ולא רווה נחת מנוכחות השוטרים בתוך ביתו, הורה להם לצאת ואגב כך דחף את השוטר משה וגם את השוטר מאיר מה שהוביל לתגובות שרשרת שהולידו את האירועים שלפנינו.

43. החבלה שתועדה באצבעו של השוטר משה שמשקלה מזערי כיוון שהלה לא ידע לומר בוודאות שנגרמה מהאירוע, והנקע שעליו העיד השוטר מאיר שגם משקלו נמוך כיוון שלא גובה בתיעוד רפואי כלשהו, מחזקים קמעה את גרסת השוטרים בכללותה.

44. מנגד יש בגרסת השוטרים הסבר לחבלות שנמצאו על גופו של הנאשם 2 - שימוש בכוח לצורך השתלטות עליו בעקבות התנגדותו האקטיבית למעצרו.

45. עדותו של השוטר משה על דבריו של הנאשם 1 בתחנת המשטרה שם אמר שהוא מצטער על מה שעשה ולא יחזור

על הדברים, מהווה "ראשית הודיה" של הנאשם 1 אשר מחזקת את גרסת השוטרים.

46. נוסף על אלה, השוטרים הם עובדי ציבור אשר פועלים על פי דין באכיפת החוק ובהשלטת הסדר הציבורי, אין להם היכרות אישית עם הנאשמים, ואין להם כל מניע להעליל עליהם עלילות דברים.

47. עדויות השוטרים היו, כנות, מתונות ולא מעצימות וניכר היה שהעידו על מה שראו וחוו תוך ניסיון לדייק בדבריהם. סתירות בגרסאותיהם, פערים מסוימים וחוסר זיכרון של חלק מהשוטרים בנקודות שונות, ניתנים להסבר בטבע האנושי, במגבלות הזיכרון האנושי, ובהבדל במיקוד ובזוויות המבט של כל עד בשים לב לכך שהאירוע היה אלים ודינמי.

כך למשך דייק השוטר מאיר בדבריו והעיד שלא ראה כיצד הנאשם 2 דוחף את השוטר משה אלא רק הסיק זאת (פרוטוקול עדותו עמ' 68 ועמ' 72); כך גם העיד השוטר משה שלא ראה את הנאשם 2 דוחף אותו אלא מיד אחרי הדחיפה לאחר שנפל על המיטה הבחין בו כשהוא צמוד אליו ומכה אותו במכות אגרופ.

כך גם השתדל השוטר שמואל לדייק בדבריו וניכר היה שאין בגרסתו מגמת הפללה של הנאשמים. העד אישר שהוא אינו זוכר פרטים רבים לרבות פרטים המסבכים את הנאשמים, אישר שהוא אינו יודע בוודאות מי גרם לו לחבלה באצבע, אישר שהוא אינו בטוח שהוא היה זה שהוביל את הנאשם 2 לניידת, ואישר שלא ראה את הנאשם 2 מכה אותו מאחור אלא רק הסיק זאת, ולא ניסה להשלים פרטים חסרים אלה באופן מגמתי כדי לסייע בהפללתם של הנאשמים.

מכל מקום מצאתי שלא מדובר בסתירות מסוג אלה המעלות חשש לאמירת שקר והמעמידות בספק את מהימנות העדים. אדרבה, הסתירות היו בעניינים שוליים שאינם יורדים לשורשם של דברים ועל כן מוכיחות שהעדויות לא תואמו, לא "הובנו" מראש ולא זוהמו.

48. מצאתי אפוא שגרסאות השוטרים מתלכדות לכדי גרעין אמת מוצק אחד שאינו ניתן לערעור, גרעין אשר משרטט תמונה קוהרנטית ושלמה של האירוע ועל כן אני נותן אמון מלא בגרסתם.

49. מנגד לא רחשתי אמון לגרסת הנאשמים אימם ועדת ההגנה ואני דוחה את גרסתם.

לא מצאתי שיש בגרסת ההגנה סיבתיות סבירה ומענה הגיוני לשרשרת האירועים שהסתיימה במעצרם של הנאשמים.

הטענה שהשוטרים נקטו באלימות נגד הנאשם 1 בתגובה לכך שאמר להם לצאת מהבית אינה הגיונית ואינה עולה בקנה אחד עם מטרת הפעילות המבצעית, והאינטרס של השוטרים בשמירת השקט במקום, ובמניעת הסלמה, שעה שהם מצויים בנחיתות ועלולים לסכן את עצמם.

50. התנצלותו של הנאשם 1 לפני השוטר בתחנת המשטרה שאותה לא הכחיש ואשר מהווה ראשית הודיה, והסברו הבלתי משכנע שלפיו התנצל כדי שהשוטרים לא ימשיכו להכותו, פועלים לחובתו ומחזקים את הראיות נגדו.

51. כך גם הטענה שנעשה שימוש באקדחו הטייזר נגד הנאשם 2 רק משום שניסה לברר מה אירע, אינה הגיונית ולא הניחה את דעתו. גרסת השוטרים שלפיה הנאשם 2 הגיב למראה מעצרו של אחיו וניסה לחלצו, מסתברת יותר, שהרי אין מחלוקת שעם הגעת השוטרים הכניסם הנאשם 2 לביתו בהסכמה, נהג במתינות, ואף ליווה את נציג חברת החשמל לבדיקת השעון הממוקם בחלק התחתון של הבניין.

52. טענתו של הנאשם 2 בעדותו שלפיה ראה את השוטרים מכים את אחיו לא רק שאינה מוזכרת בהודעתו אלא שבהודעה שולל זאת הנאשם 2 במפורש וטוען ששמע את אחיו והשוטרים צועקים זה על זה ולא תוקפים זה את זה (ת/ג' עמ' 11 ש' 29-30).

53. כך גם טען הנאשם 2 שהוכה בתחנה טענה כבושה שלא בא זכרה בהודעתו.

54. אמם של הנאשמים שהעידה כעדת תביעה הייתה למעשה עדת הגנה. לפי גרסת השוטרים האם הפריעה למעצר הנאשם 1 בכך שהכתה את השוטר משה. בעקבות זאת, שוטר אחר - השוטר שמואל, נאלץ לחצוץ בינה ובין השוטר משה. כך שיש בסיס להניח שגרסתה של האם מוטית לטובת בניה ואינה משקפת את המציאות העובדתית כהווייתה.

55. הגב' חפיה אשת אחיהם של הנאשמים אשר העידה מטעם ההגנה, היא עדה מעוניינת ועל כן יש לבחון את גרסתה בזהירות. הסיפור שסיפרה בעדותה לוקה בחוסר סיבתיים ואינו הגיוני, אולי משום שגם על פי גרסתה הייתה בבית יחד עם ילדיה הקטנים ולא ראתה את כל התרחשויות. יתכן שגם פירשה את שלב השימוש בכוח שננקט נגד הנאשמים כדי לממש את מעצרים כאלימות מצד השוטרים.

חוקיות החיפוש

56. צו החיפוש ניתן כדין ונחתם בידי שופט.

57. הבקשה להוצאת צו החיפוש (הוגשה יחד עם הצו וסומנה ת/5) מוכיחה בעליל שמטרת הבקשה הייתה חקירת עבירה של גניבת חשמל כעולה מסעיף "העבירה" בבקשה שם נכתב מפורשות שהעבירה שבה נחשד המשיב היא גניבת חשמל, ומכאן שלא הייתה הטעייה של בית המשפט.

הפגם שנפל בטופס הבקשה בסעיף "פרטי החפץ" שם צוין בטעות שמדובר באמל"ח, הוא טכני וראוי היה להקפיד ולהימנע ממנו, אולם הוא אינו מאיין את חוקיות הצו. בעניין זה אני מקבל את הסבריו של החוקר רגב מוהבן. ברוח זו פסק בית המשפט המחוזי שדן בערר על מעצר הנאשמים (ת/3) ואין לי אלא להצטרף לדעתו.

58. עוד אוסיף שלא היה צורך להגיש את המסמך שהוצג לשופט במעמד הדיון כדי להכשיר את חוקיות הצו. אין מדובר בתנאי לחוקיות הצו ודי בצו עצמו אשר מהווה תעודה ציבורית בעלת קבילות עצמאית כדי להוכיח את חוקיות החיפוש.

חוקיות השימוש בטייזר

59. ההגנה טענה שהשוטר שמואל ירה בנאשם 2 בלי שהזהירו ועל כן השימוש בטייזר נעשה באופן בלתי חוקי.

60. יש להבהיר שחובת האזהרה נקבעה בנוהל משטרתי שלא הוגש אף על פי שההגנה הצהירה שבכוונתה להגישו.

61. השוטר שמואל טען שהזהיר את הנאשם 2 ואף ציטט בערבית את נוסח האזהרה שהוא נוהג להזהיר במקרים מסוג זה. יש להזכיר שעל פי גרסתו מדובר היה בשימוש ראשון שעשה באקדח טייזר. מכל מקום על רקע הנחיתות המובנית של השוטרים וחששם מהסלמה, ועל רקע האמון שרחשתי לעדותו של השוטר שמואל לרבות לתשובותיו אודות חוסר זכרונו, הרי שאין סיבה לפקפק בדבריו.

62. ניסיונה של ההגנה להיבנות מגרסאותיהם של השוטר שמואל והשוטר מאיר שלא שמעו את האזהרה, אינו יכול להועיל שכן הללו היו עסוקים במעצרו של הנאשם 1 וסביר להניח שלא יכולים היו להבחין בהתרחסות שבה נעשה שימוש באקדח הטייזר.

63. לפיכך לא מצאתי שיש בסיס איתן לטענה.

ממצאים עובדתיים ומשפטיים

64. בהתאם לכל האמור לעיל אני קובע שהוכחו העובדות כדלקמן:

נאשם 1 אמר לשוטרים שנכחו בביתו לצאת החוצה ודחף את השוטר משה. בתגובה ביקש השוטר מאיר מנאשם 1 להירגע ומשלא נרגע, ליווה אותו לחדר סמוך כדי להרגיעו. בהגיעם לפתח החדר, תפס נאשם 1 את ידו של השוטר מאיר ועיקם אותה. בתגובה הודיע לו השוטר מאיר שהוא עצור בחשד לתקיפת שוטר. בשלב זה החלו להישמע צעקות מהחדר ובעקבותיהם נכנסו לחדר יתר השוטרים ואמם של הנאשמים.

נאשם 1 התנגד למעצרו תוך שהוא מכה את השוטרים מאיר ומשה באגרופים ובבעיטות. אמם של הנאשמים דחפה את השוטר משה מאחור בניסיון לשחרר את הנאשם 1, תוך שהשוטר שמואל מנסה להפריד בין השוטר משה ובינה.

במהלך מעצרו של נאשם 1 הגיע נאשם 2 לחדר והיכה את השוטר שמואל מאחור ואחר כך הכה אותו במכות אגרוף בראשו. מיד לאחר מכן קפץ נאשם 2 על השוטר משה והחל להיאבק בו ולהכותו באגרופים. בתגובה, הדף אותו השוטר משה באמצעות רגליו והוא נפל ארצה. השוטר משה שב לסייע לשוטר מאיר לאזוק את

הנאשם 1.

לאחר נפילתו, ניסה הנאשם 2 להכות את השוטר שמואל וזה שלף אקדח טייזר ולאחר שהזהיר את נאשם 2, ירה לעברו. הנאשם 2 רץ לכיוון הסלון ובתגובה ירה השוטר שמואל ירייה נוספת מאקדח הטייזר וקפץ עליו כדי לעוצרו. הנאשם 2 היכה את השוטר שמואל באגרופים עד שלבסוף נעצר. לאחר שנאזק המשיך להיאבק והיכה את השוטר שמואל עם האזיקים בברכו.

מחדלי חקירה

65. לא מצאתי שיש במחדלי החקירה כדי לשנות את המסקנה המרשיעה.

66. ההגנה טענה למחדלים שבאי תיעוד זהותו של נציג חברת החשמל שנכח בבית; אי תיעוד זהותם של שוטרי מג"ב שנכחו בזירה ההיקפית; אי גביית הודעה מבני משפחה שנכחו בבית; אי עריכת עימותים; ופגיעה בזכות ההיוועצות של הנאשם 2 ואי תרגום חקירתו.

67. בהקשר למחדלי חקירה קבע בית המשפט העליון לאחרונה שמחדלים שמהם זכאי הנאשם להיבנות הם בגדר רשימה מוגבלת ומצומצמת של מחדלים חמורים, שעיקרם אי-נקיטת פעולה חקירתית מתבקשת באופן המטיל ספק רציני בראיות המפלילות את הנאשם (ע"פ 9306/20 **ברגות נגד מדינת ישראל** (29.04.2021), מה שאין כן במקרה שלפניי. אדרבה, המאשימה הניחה לפני בית המשפט ראיות מספיקות להוכחת אשמתם של הנאשמים ואף על פי שניתן היה לעשות יותר בחקירה, אין מדובר במחדלים שיש בהם כדי לשנות את התוצאה. בפרט אמורים הדברים בכך שעל פי הראיות שלפניי, נציג חברת החשמל ושוטרי מג"ב, לא נכחו בתוך הבית בעת פרוץ האלימות (שוטרי מג"ב עלו מאוחר יותר לסייע במעצרים; ואף עד לרבות הנאשמים ועדת ההגנה אינו טוען שנציג חברת החשמל נכח בבית בעת פרוץ האלימות). אשר לעריכת עימותים, מדובר בהליך שאינו בבחינת חובה וננקט בחקירה אם יש בו תוחלת, והדבר נתון לשיקול דעת החוקר. אשר לזכות ההיוועצות של הנאשם 2, החוקר העמיד אותו על זכותו והלה אמר שהוא מבקש סניגור ציבורי שלא הובא (ת/ג' ש' 38). החוקר טען שהנאשם 2 אמר לו: "תמשיך" אולם מילה זו אינה מופיעה בתמליל כך שיש להניח שמדובר בפגיעה בזכות הייצוג. עם זאת נפקותו של המחדל אינה משמעותית ואין לה השפעה על התוצאה המרשיעה כיוון שהנאשם 2 הכחיש את העבירות בהודעתו והרשעתו מבוססת על עדויות השוטרים. הודעתו הוקלטה ברובה ועל כן ניתן להתרשם מדבריו אף על פי שלא תורגמו לו.

68. מכל מקום המאשימה הניחה לפני בית המשפט תשתית מספיקה להרשעה בהבדל מתשתית מקסימלית ודי בכך.

סוף דבר

69. אני קובע שעובדות כתב האישום והוראות החיקוק שיוחסו לנאשמים הוכחו ברף הנדרש בפלילים.

70. אני מרשיע את כל אחד מהנאשמים בעבירות הבאות:

תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין.

התנגדות למעצר, עבירה לפי סעיף 47(1) לפקודה.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשפ"ב, 03 פברואר 2022, במעמד הצדדים.